

<http://physicsweb.org/article/news/10/6/1>

2006/06/01

نگاهی نو به شیشه

یک گروه فیزیک‌پیشه و مهندس در ایالات متحده، برا ی اولین بار کشف کرده‌اند شیشه‌ای که با الکترون‌ها ی پرانرژی بمباران شده می‌تواند به طور کامل به حالت اولیه آش بر گردد. این نتیجه نشان می‌دهد حالت شیشه‌ای از نظر ترمودینامیکی فوق العاده پایدار است، برخلاف آن چه قبلاً تصور می‌شد. این نتیجه، هم از نظر بنیادی مهم است، هم شاید پی‌آمد‌ها بی‌داشته باشد که از نظر انبارش پس‌ماندهای هسته‌ای مهم‌اند [1].

درک ماهیت حالت شیشه‌ای یکی از آخرین معماهای بزرگ حل نشده در فیزیک ماده‌ی چگال است. مطالعه‌ی شیشه بسیار دشوار است، چون شیشه هم نظم بلندبرد ندارد، مثل مایع. شیشه زمانی درست می‌شود که یک ماده‌ی مذاب چنان‌تند سرد شود که اتم‌ها فرصت نداشته باشند در یک شبکه‌ی بلوری‌ی منظم بازآراسته شوند. چنین شبکه‌ای انرژی‌ی کمتری دارد و پایدارتر است. بعضی شیشه‌ها هزاران سال دوام دارند. این (و این که شیشه می‌تواند تابش را به طور مؤثر جذب کند) دانش‌پیشه‌ها را به این فکر انداخته که با شیشه می‌شود انواع خاصی از پس‌ماندهای هسته‌ای را انبار کرد. اما شیشه‌ی سیلیکاتی (رایج‌ترین نوع شیشه) را باریکه‌ها ی یونی، الکترونی، و فرابنفش به‌ساده‌گی تخریب می‌کنند. به علاوه، تصور می‌شود این تخریب برگشت‌ناپذیر باشد.

آندره مُخیان [2] و هم‌کاران ش از دانش‌گاه کُرنل [3]، برا ی بررسی ی بیشتر این موضوع اثر الکترون‌ها ی پرانرژی بر لایه‌ها ی نازک یک شیشه‌ی آلمینوسیلیکات شامل کلسیم اکسید را مطالعه کردند. این شیشه شامل آلمینا (Al_2O_3 ی بی‌شکل) و سیلیس (SiO_2 ی بی‌شکل) است.

این پژوهش‌گران ابتدا یک باریکه‌ی الکترونی keV 100 حاصل از یک میکروسکوپ الکترونی ی تونلی ی عبوری را به مدت دو دقیقه برناحیه‌ای از نمونه به مساحت حدوداً 6 نانومتر مربع تاباندند. بعد با استفاده از روش‌ها بی‌به‌اسم طیف‌سننجی ی افت‌انرژی‌ی الکترون (ای‌ای‌ال) [4] و تصویربرداری ی میدان‌تاریک‌حلقه‌ای (ای‌دی‌اف) [5]، تغییر ترکیب شیمیابی ی شیشه و درنتیجه اثر تخریب را به‌طور درجا پاییدند. سپس باریکه را قطع کردند.

مُحیان و هم‌کاران ش ، پس از حدوداً دو دقیقه دوباره از شیشه طیف ای‌ای‌ال و تصویر ای‌دی‌اف گرفتند تا ترکیب آن را تعیین کنند. معلوم شد این ترکیب همان ترکیب ابتدا ی آزمایش است، که نشان می‌دهد شیشه کاملاً به حالت اول برگشته است. به گفته ی این گروه، از این نتیجه بر می‌آید شیشه از نظر ترمودینامیکی بسیار پایدار است. این، با توجه به ساختار اتمی ی نامنظم شیشه غیرمنتظره بود.

این پژوهش‌گران می‌گویند پایداری ی چنین شیشه‌ها پی‌آمددها بی خواهد داشت که از نظر انبارش مواد پرتوزا مهم است. مُحیان می‌گوید: "از آزمایش ما بر می‌آید تخریب ناشی از پسماندهای ی هسته‌ای ی بتاگسیل انبارشده در چنین ظرف‌ها ی بسته ای، خود به خود ترمیم می‌شود. شاید این پژوهش‌ها از نظر آینده ی انرژی ی ایالات متحده هم بسیار مهم باشد، چون در 1994 فرهنگستان ملی ی علوم [6] روش ارجح برای انبارش پلوتینیم را شیشه‌ای کردن پیش‌نهاد کرده است." البته او می‌افزاید باز هم کار لازم است تا اثر دیگرانواع تابش هم براین مواد بررسی شود.

این گروه بنا دارد حد ترمیم در شیشه‌ها ی آلミニوسیلیکاتی را بر حسب ترکیب بررسی، و سیستم‌ها ی شیشه‌ای ی پایدار جدید ی را جست‌وجو کند.

[1] Physical Review Letters **96** 205506

[2] Andre Mkhoyan

[3] Cornell University

[4] electron energy loss(EEL)

[5] annular dark field (ADF)

[6] National Academy of Sciences